

høre anbringelsesstederne, det andet er, om der skal være to tilsyn med anbringelsesstedet, og det er også to meget, meget vigtige ting, der skal debatteres, og som også er blevet det her i dag. Men jeg må sige, at jeg ikke tror, at de er med til at give området det meget, meget nødvendige løft, som der er behov for, og som vi alle sammen har været inde på.

Jeg mener, at det, vi er i gang med nu med videreuddannelse og efteruddannelse af sagsbehandlere for generelt at få mere kvalitet i anbringelsen, er medvirkende til, at det gerne skulle være en rutinesag, at man selvfølgelig hører det sted, hvor barnet har været anbragt, når man taler om, at der skal ske en hjembringelse eller andet. Det burde være en rutinesag. Men med al respekt for anbringelsesstederne må vi altså erkende, at anbringelsesstedet ikke er en uvildig interessevaretager for barnet. Det indgår i et kontraktmæssigt forhold til kommunen, og den vinkel af sagen synes jeg altså ikke, man har været så meget inde på. Det synes jeg man skal have sig for øje, og jeg synes, det fortjener en mere grundig debat, bliver jeg nødt til at sige.

Jeg er fuldstændig enig i, at anbringelsesstederne ligger inde med en værdifuld viden, som vi skal have mere gavn af. Men bare at gøre det med en pind i en forespørgselsdebat synes jeg altså ikke er hensigtsmæssigt, netop fordi vi taler om et opholdssted, der har kontrakt med en kommune. Der er altså nogle interesser, vi skal have for øje.

Med hensyn til de to tilsyn, der har været drøftet, og som man ønsker sig fra Socialdemokratiets, SF's og også fra De Radikales og andres side, synes jeg, det igen er vigtigt at slå fast, at de 80 pct. faktisk gør det godt nok. Vi skal have fat i de sidste 20 pct., og spørgsmålet er, om vi får fat i dem ved herinde at lave en lov, der siger, at der skal være minimum to besøg om året. Jeg kunne være bange for, som også flere ordførere har været inde på, at det ville medvirke til, at de, der i dag har flere tilsyn og gør det godt og altså er omfattet af de 80 pct., siger: Nå, ja, to tilsyn om året er altså det, vi skal. Det er den ene ting. Den anden ting er, at jeg tror, at en dialog med kommunerne og efteruddannelse er den vej, vi skal gå for at få tingene gjort bedre.

Vi har jo haft debatten på et helt andet område, nemlig ældreområdet, hvor der er to obligatoriske hjemmebesøg hos ældre over 75 år. Det har vi også vedtaget en lov om, men der er store problemer med at få den overholdt, og det viser, at lovgivning gør det ikke altid alene. Det er

nogle andre redskaber, vi skal prøve at få fat i, og jeg kunne egentlig godt tænke mig, at vi hjalp hinanden med at finde ud af, hvordan vi gør det.

Vi har allerede sat noget i gang, som jeg tror på, og det er under kvalitetsudviklingsprojektet på anbringelsesområdet, hvor vi har igangsat et projekt med nogle forsøgskommuner. Det har titlen RUGO, som står for Rekruttering, Uddannelse, Godkendelse og Organisation, og det er et arbejde, der netop skal sætte fokus på at øge kvaliteten af familieplejearbejdet og bl.a. være med til at uddanne plejefamilierne bedre og gøre dem bedre kvalificeret til deres opgave. Det er selvfølgelig også med til at sætte fokus på kommunernes tilsyn.

Jeg synes, der er noget, man har overset i debatten, nemlig at der netop er sat nogle ting i værk nu. Jeg mener, at vi lige skal se, om vi kan høste frugterne af dem senere, for det er jo en gammel debat, og derfor er der heldigvis også sat mange ting i gang.

Så har der været en diskussion af magtanvendelse, og det synes jeg også er en vigtig diskussion. Den er affødt af, at der står nogle mennesker med en uregerlig ung. Det er måske en plejefamilie, og derfor er der selvfølgelig under fire anbragte i en sådan familie, og man ved måske ikke altid lige, hvordan man skal forholde sig, når det unge menneske går amok.

Kl. 15.15

Det er vigtigt at diskutere spørgsmålet, men om svaret er, at de almindelige magtanvendelsesregler også skal gælde for institutioner med under fire anbragte, er jeg ikke sikker på, for som også nogle ordførere har været inde på, har det altså nogle ulemper. Det giver plejefamilierne mulighed for at anvende magt, som godt nok skal indberettes osv., men det giver dem altså også nogle nye redskaber og nogle nye muligheder, og jeg er ikke sikker på, at jeg er enig i, at det er en god idé. Det skal selvfølgelig debatteres, men jeg er ikke parat til at vedtage det lige over en eftermiddag, må jeg sige. Det kræver en mere langstrakt debat, og vi skal også prøve at høre lidt rundtomkring, inden vi træffer en beslutning.

Jeg har sådan set sympati for de ting, der er blevet nævnt i debatten, men er umiddelbart ikke enig og mener også, at noget kræver en grundigere undersøgelse.

Alt i alt synes jeg egentlig, at vi har haft en ganske udmærket debat, men jeg må også sige, at jeg synes, tonen nogle gange har været unø-